



## RESSÒ DE LA PARAULA

# Advent en una societat segura i optimista



**P**er a viure l'Advent sense sortir de la realitat present, hem reconegut en la nostra societat alguns trets amb els quals hem de comptar: decepció, avorriment i ceguesa. Si volem evitar malentesos, hem de fer tres advertiments. El primer, que la nostra mirada vol anar més enllà de les aparences. Els trets socials assenyalats creiem que són reals, encara que la imatge de la societat digui el contrari. La decepció és resultat d'un entusiasme frustrat, l'avorriment és efecte d'un desgast d'estímul superficials i la ceguesa té el seu origen en un enlluernament. El segon advertiment és que, anant més enllà de l'aparença, volem descobrir la vida del cor de les persones, on hi ha més veritat que en la imatge visible. El tercer advertiment és que, llavors, el significat del nostre llenguatge no és exactament el mateix que el que se li dona comunament.

Aquest problema del llenguatge és molt freqüent en oradors, escriptors i poetes. En el cas de l'Església és constant. No tenim més remei que parlar de realitats no visibles a simple vista amb paraules d'ús comú. La conseqüència és que, si el que escolta o llegeix no està advertit i no hi ha un mínim de sintonia amb el significat que es vol transmetre, la comunicació fracassa.

Això passa especialment en temps d'Advent. Els missatges que escoltem, com el llenguatge dels profetes pintant un futur de felicitat, són veritablement engrescadors, oportuns i estan plens de vida. Però es presten a equívocs. No és el mateix la virtut cristiana de l'esperança que l'actitud



optimista; no és el mateix confiar en Déu que estar il·lusionat; no és el mateix esperar i cercar el Regne de Déu, que lluitar per una utopia. Una cosa no nega l'altra, però no signifiquen el mateix.

La nostra societat, filla del seu temps, està molt segura de les seves possibilitats i recorre a un optimisme insubornable. No se sap si per pur instint de conservació o per un pensament conscient, la confiança de la societat en ella mateixa sembla il·limitada: el futur millor està garantit pel progrés de la ciència i la tècnica, així com per la «correcta» organització política i social.

Quan els fracassos fan acte de presència, els optimistes queden frustrats i sorpresos. S'apela llavors a l'optimisme. En plena crisi econòmica sentíem més d'una vegada en boca de polítics i responsables socials afirmacions com «estem obligats a ser optimistes!». Mai no vaig entendre un optimisme «per obligació». Els consellers d'imatge els han ensenyat que un líder ha de mostrar, per sobre de tot, seguretat; seguretat en si ma-

teix i donar confiança al grup. Però, ¿per ventura la seguretat, l'optimisme, la confiança, poden ser resultat d'un acte voluntarista? Creiem que no, perquè no es pot falsejar la realitat. A tot estirar, l'optimisme seria una aposta positiva pel futur sobre la base d'indicis reals i raonables. I si no es donen aquests indicis raonables, cal reconèixer senzillament la pròpia limitació. Però en aquest cas, ¿no hi hauria més sortida que el pessimisme o la resignació?

L'Advent convida a una aposta pel futur; és una força que capacita per a mirar el demà sense por. Però, no perquè cridi a l'optimisme, ni perquè ensenyi a calcular les pròpies possibilitats, ni perquè garanteix que «tot sortirà bé». L'Advent consisteix a viure oberts al futur tal com feien els profetes, és a dir:

- Perquè el futur, està en mans del Déu, Senyor de la història.
- Perquè aquest Déu de la història ha complert totes les expectatives realment humanes en el Messies Jesucrist.
- Perquè Ell va realitzar aquest compliment, satisfent la mesura de tot amor, fins a assumir la fragilitat, la humilitat, el fracàs i la impotència.

I el que no hem d'oblidar: aquest Jesucrist, que va venir i ve avui en pobresa i humilitat, vindrà victoriós i amb Ell venceran tots els qui avui segueixen el seu camí.

† Agustí Cortés Soriano  
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat



## APUNTS PER A L'ANÀLISI

# Saber discernir les circumstàncies de cada decisió

**E**n el capítol 8 de l'exhortació *Amoris Laetitia*, el papa Francesc dóna orientacions sobre el tracte a les parelles en «situació irregular», que poden fer llum sobre l'actitud de tota l'Església, i de nosaltres, respecte al món complex que vivim. El Papa insisteix: l'actitud bàsica d'acolliment i d'integració ha de portar a un acurat discerniment de la situació real de cada persona i de cada grup. Acollir i estimar aquest món és mirar amb simpatia la gent d'avui amb tots els corrents que influeixen en la seva manera de ser i de viure.

Cal encara fer un nou pas que també el Papa subratlla. A l'hora de tractar a una persona o a un grup concret, cal estar atent a la realitat única

i irreplicable de cada «altre». L'actitud de discerniment ha de portar a una mirada oberta a les circumstàncies de cada persona i de cadascun dels seus actes. *Amoris Laetitia* insisteix molt en la necessitat d'entendre que una persona no actua mai de manera absolutament neta i lliure, més enllà de tota influència. «L'Església posseeix una sòlida reflexió a propòsit dels condicionaments i circumstàncies atenuants d'una acció» (AL 301). I cita el *Catecisme de l'Església catòlica*: «La imputabilitat i la responsabilitat d'una acció poden quedar disminuïdes i àdhuc suprimides a causa de la ignorància, la inadvertència, el temor, els hàbits, els afectes desordenats i altres factors psíquics i socials» (CEC 1735 citat a AL 302). El Pa-

pa valora i respecta de tal manera aquesta riquesa i ambigüitat de les nostres accions, que fa una afirmació fins i tot sorprenent: «Per això, ja no és possible dir que tots els qui es troben en alguna situació anomenada "irregular" viuen en una situació de pecat mortal, privats de la gràcia santificant» (AL 301).

Parla de les parelles, però sens dubte, aquesta mirada comprensiva portada per un amor sincer a tothom, que vol respectar adequadament el misteri que és cada persona i les seves decisions, és una lliçó per a tots en la manera d'obrir-nos a la nostra gent i al nostre món.

Gaspar Mora  
Professor emèrit de la FTC

**ECO DE LA PALABRA**

## Adviento en una sociedad segura y optimista

**P**ara vivir el Adviento sin salirnos de la realidad presente, hemos reconocido en nuestra sociedad algunos rasgos con los que hemos de contar: decepción, aburrimiento y ceguera. Si queremos evitar malentendidos, hemos de hacer tres advertencias. La primera, que nuestra mirada quiere ir más allá de las apariencias. Los rasgos sociales señalados creemos que son reales, aunque la imagen de la sociedad diga lo contrario. La decepción es resultado de un entusiasmo frustrado, el aburrimiento es efecto de un desgaste de estímulos superficiales y la ceguera tiene su origen en un deslumbramiento. La segunda advertencia es que, yendo más allá de la apariencia queremos descubrir la vida del corazón de las personas, donde hay más verdad que en la imagen visible. La tercera advertencia es que, entonces, el significado de nuestro lenguaje no es exactamente el mismo que el que se le da comúnmente.

Este problema del lenguaje es muy frecuente en oradores, escritores y poetas. En el caso de la Iglesia es constante. No tenemos más remedio que hablar de realidades no visibles a simple vista con palabras de uso común. La consecuencia es que, si el que escucha o lee no está advertido y no hay un mínimo de sintonía con el significado que se quiere transmitir, la comunicación fracasa.

Esto ocurre especialmente en tiempo de Adviento. Los mensajes que escuchamos, como el lenguaje de los profetas pintando un futuro de felicidad, son verdaderamente estimulantes, oportunos y están llenos de vida. Pero se prestan a equívocos. No es lo mismo la virtud cristiana de la esperanza que la actitud optimista; no es lo mismo confiar en Dios que estar ilusionado; no es lo mismo esperar y buscar el Reino de Dios que luchar por una utopía. Una cosa no niega la otra, pero no significan lo mismo.

Nuestra sociedad, hija de su tiempo, está muy segura de sus posibilidades y echa mano de un optimismo insostenible. No se sabe si por puro instinto de conservación o por un pensamiento consciente, la confianza de la sociedad en ella misma parece ilimitada: el futuro mejor está garantizado por el progreso de la ciencia y la técnica, así como por la «correcta» organización política y social.

Cuando los fracasos hacen acto de presencia, los optimistas quedan frustrados y sorprendidos. Se apela al optimismo. En plena crisis económica oíamos más de una vez en boca de políticos y responsables sociales afirmaciones como «¡estamos obligados a ser optimistas!». Nunca entendí un optimismo «por obligación». Los consejeros de imagen les han enseñado que un líder ha de mostrar por encima de todo seguridad; seguridad en sí mismo y dar confianza al grupo... Pero, ¿acaso la seguridad, el optimismo, la confianza, pueden ser resultado de un acto voluntarista? Creemos que no, pues no se puede falsear la realidad. Todo lo más, el optimismo sería una apuesta positiva por el futuro sobre la base de indicios reales y razonables. Y si no se dan esos indicios razonables, hay que reconocer sencillamente la propia limitación. Pero en ese caso, ¿no habría más salida que el pesimismo o la resignación?

El Adviento invita a una apuesta por el futuro; es una fuerza que capacita para mirar el mañana sin miedo. Pero no porque llame al optimismo, ni porque enseñe a calcular las propias posibilidades, ni porque garantice que «todo saldrá bien». El Adviento consiste en vivir abiertos al futuro como hacían los profetas, es decir:

- Porque el futuro, está en manos del Dios, Señor de la historia.
- Porque este Dios de la historia ha cumplido todas las expectativas realmente humanas en el Mesías Jesucristo.
- Porque Él realizó este cumplimiento, colmando la medida de todo amor, hasta asumir la fragilidad, la humildad, el fracaso y la impotencia.

Y lo que no debemos olvidar: ese Jesucristo, que vino y viene hoy en pobreza y humildad, vendrá victorioso y con Él vencerán todos los que hoy siguen su camino.

† **Agustín Cortés Soriano**  
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

**VIDA DIOCESANA**

## Viure la fraternitat

**D**issabte 19 de novembre a les 17.30 h, a la sala parroquial Mn. Vinyeta de Vilafranca del Penedès, va tenir lloc una sessió de conferències d'ambient ecumènic organitzada pel Grup Estable de Diàleg i Consell Ecumènic.

Els ponents van ser la pastora Marta López Ballalta, de l'Església protestant de Barcelona-Centre i delegada d'Ecumenisme de l'Església evangèlica de Catalunya, i Mn. Josep Esplugas, prevere, delegat d'Ecumenisme de la Diòcesi de Terrassa.

Sota el títol «Viure la fraternitat» es va desenvolupar una reflexió conjunta sobre les relacions ecumèniques que poden plantejar-se en el futur, en un



any en el que es commemora els 500 anys de la Reforma protestant.

Els dos ponents van coincidir en un ecumenisme no des de la uniformitat, sinó des d'una har-

mònica diversitat on l'ecumenisme no sigui un afegit que el cristià pugui adoptar o no, sinó un compromís explícit, arrelat profundament en la vida cristiana de qualsevol confessió.

### Celebracions de Nadal, presidides pel bisbe Agustí

**E**l 24 de desembre, a les 11 h, celebrarà l'Eucaristia amb els interns, a la presó de Brians1, acompanyat de diverses persones que treballen en la Pastoral Penitenciària.

La Missa del Gall, a les 24 h, serà a la Catedral de Sant Llorenç de Sant Feliu de Llobregat. El dia de Nadal, 25 de desembre, a les 11 h, serà amb la comunitat cristiana de l'església de Sant Joan, de Sitges.

### Celebracions de Nadal a la Casa de l'Església

**E**l dimarts 20, els treballadors de Càritas celebren un pica-pica a l'hora de dinar, com a felicitació nadalena, amb la salutació del bisbe Agustí. El mateix dia, a les 17 h, els responsables de Vida Creixent celebren l'Eucaristia a la capella i una posterior trobada festiva. Divendres 23, a les 13 h, tots els treballadors i col·laboradors de la Cúria, s'apleguen amb el bisbe Agustí per a felicitar-se recíprocament el Nadal.

**LA VEU DEL PAPA FRANCESC**

## Visitar els malalts i els qui estan a la presó

**A**mb aquestes obres de misericòrdia el Senyor ens convida a un gest de gran humanitat: compartir. El qui està malalt sovint se sent sol. Una visita pot fer que la persona malalta se senti menys sola i una mica de companyia és una medicina immillorable! Un somriure, una carícia, una encaixada de mans són gestos senzills, però molt importants per a qui se sent abandonat a si mateix. Quantes persones es dediquen a visitar els malalts als hospitals o a casa seva! És una obra de voluntariat impagable. Els hospitals són veritables «catedrals del dolor», on, però, es fa

evident també la força de la caritat que dona suport i manifesta compassió.

Visitar les persones empresonades és una obra de misericòrdia que sobretot avui assumeix un valor particular per les diverses formes de justicialisme a què ens veiem sotmesos. Que ningú no assenyali amb el dit ningú. Si guem tots instruments de misericòrdia, amb actituds de compartir i de respecte. Penso sovint en els empresonats... hi penso sovint, els porto en el cor. Em pregunto què els ha portat a delinquir i com han pogut cedir a les diferents formes de mal. Això no

obstant, junt amb aquest pensament sento que tots necessiten proximitat i tendresa, perquè la misericòrdia de Déu fa meravelles.

Aquestes obres de misericòrdia són antigues i tanmateix sempre actuals. No caiguem en la indiferència, siguem instruments de la misericòrdia de Déu. Això ens farà més bé a nosaltres que als altres, perquè la misericòrdia passa a través d'un gest, d'una paraula, d'una visita, i aquesta misericòrdia és un acte per tornar joia i dignitat a qui l'ha perduda.

(Dimecres, 9 de novembre de 2016.)

# Jornades de formació i animació pastoral

**D**el 28 de novembre a l'1 de desembre es van celebrar a la Casa de l'Església (Sant Feliu de Llobregat), aquestes sessions de formació adreçades a laics, religiosos i religioses, diaques i preveres de la Vicaria del Llobregat.

El primer dia, Mn. Daniel Palau, rector de Corbera de Llobregat, va aprofundir la figura del bisbe Torras i Bages en el centenari de la seva mort. Dimarts 29, Mn. Gaspar Mora, arxiprest de Sant Feliu de Llobregat, va transmetre les reflexions més interessants sobre l'amor i la família en l'exhortació *Amoris Laetitia* del papa Francesc. Dimecres 30, va ser el torn del professor de la UB Albert Soler, que va presentar la figura del beat



Ramon Llull. El ponent del dia de la cloenda va ser Mn. Xavier Morlans, amb el tema «Pistes per a una parròquia renovada i en sortida», amb la presència del bisbe Agustí. L'assis-

tència ha estat nombrosa, amb unes cent cinquanta persones aproximadament cada vespre, provinents de diverses poblacions del Baix Llobregat.

El passat mes d'octubre del 17 al 20 unes jornades similars, amb els mateixos ponents, van tenir lloc a Vilafranca del Penedès, per al territori de la Vicaria del Penedès-Anoia-Garraf. L'origen d'aquestes Jornades està en les iniciatives del Moviment de Cristians de Pobles i Comarques de Catalunya, que van començar a fer-les al Penedès, on estava més arrelat aquest moviment. Amb el naixement de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, l'any 2004, va evolucionar aquesta proposta formativa per a la comunitat cristiana de tot el territori, arribant enguany com a tals Jornades de formació i animació pastoral, amb la seva 23a edició a Vilafranca, i 11a edició a Sant Feliu.

## Mans Unides visita el Monestir de Sant Benet

**E**l 19 de novembre, la Delegació de Mans Unides del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat va fer una visita de cortesia a les germanes benedictines del Monestir de Sant Benet de Montserrat. Després de visitar



els tallers de ceràmica i les dependències de la casa, varen reunir-se amb la comunitat presidida per la mare abadessa Maria del Mar Albajar i Viñas. El president de Mans Unides, Josep M. Oró, va explicar el funcionament i els objectius d'aquesta ONG, que són la denúncia de les situacions injustes, el treball per a recaptar fons per als projectes de desenvolupament i d'emergència i la sensibilització al nostre país. En aquesta trobada varen ser presents les delegades comarcals de l'Anoia, Vilafranca del Penedès i Vilanova i La Geltrú. Seguidament, varen resar conjuntament les vespres abans d'acomiar-se.

## Com ensenyar a estimar

**G**airebé una quarantena de mestres i professors es van aplegar a la Casa de l'Església, el dissabte 26 de novembre al matí, per tal de treballar l'afectivitat i la sexualitat amb adolescents des de la visió cristiana de la integritat de la persona. La formació va anar a càrrec de la professora Mercè Lajara que,

de manera molt amena, va presentar aquesta temàtica oferint recursos que despertaven l'interès i suscitaven la participació activa dels assistents. Per acabar la matinal de formació, el refrigeri final ha servit per continuar intercanviant punts de vista, alhora que per desitjar-se mútuament un Bon i Sant Nadal.



### AGENDA

► **Nadal i els seminaristes.** Els seminaristes de Sant Feliu i Barcelona celebraran el Nadal amb els seus bisbes demà dilluns 19 desembre, a les 20 h, al Seminari Conciliar, amb la celebració de l'Eucaristia i el sopar posterior. En canvi, el 23 de desembre, a les 19 h, els vuit seminaristes de la nostra diòcesi participaran a l'Eucaristia amb vespres, a la parròquia de Sant Martí de Torrelles de Llobregat. A continuació hi haurà un sopar de germanor per compartir diversos testimonis de vida: amb els preveres grans Mn. Joan Déu i Mn. Vicenç Roig, i amb la família missionera de David Ferreiro i Cristina Belenguer.

### LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

**19. ■ Dilluns** (litúrgia de les hores: 4a setmana) [Jt 13,2-7.24-25a / SI 70 / Lc 1,5-25]. Sant Anastasi I, papa (399-401) i mr.; sant Nemesi, mr.; beat Urbà V, papa (occità, 1362-1370); santa Fausta, mare de família, mr.; santa Eva, mare dels humans.

**20. ■ Dimarts** [Is 7,10-14 / SI 23 / Lc 1,26-38]. Sant Benjamí, patriarca; sant Domènec (Domingo) de Silos, abat benedictí; sant Macari, prev. i mr.

**21. ■ Dimecres** [Ct 2,8-14 (o bé: So 3,14-18a) / SI 32 / Lc 1,39-45].

Sant Pere Canisi (1521-1597), prev. jesuïta i doctor de l'Església, nat a Nimega; sant Severí, bisbe i mr.; sant Glicerí, prev. i mr.; sant Temístocles, mr.

**22. ■ Dijous** [1S 2,1-8 / SI 1S 2,1-8 / Lc 1,46-56]. Santa Francesca-Xaviera Cabrini, vg., fund., patrona dels emigrants; sant Zenó o Zenon, mr.; santa Helena, vg. clarrissa.

**23. ■ Divendres** [MI 3,1-4;4,5-6 / SI 24 / Lc 1,57-66]. Sant Joan de Kety (1390-1473), prev. de Cracòvia; sant Sèrvul el Paralític.

**24. ■ Dissabte** [2S 7,1-5.8b-12.14a.16 / SI 88 / Lc 1,67-79]. Sant Delfí, bisbe; santa Adela, abadessa; santa Irmina, vg., princesa.

**25. □ Diumenge vinent, Nadal de Nostre Senyor Jesucrist, a Betlem de Judà** (litúrgia de les hores: de la Solemnitat). [Nit: Is 9,1-3.5-6 / SI 95 / Tt 2,11-14 / Lc 2,1-14. Alba: Is 62,11-12 / SI 96 / Tt 3,4-7 / Lc 2,15-20. Dia: Is 52,7-10 / SI 97 / He 1,1-6 / Jo 1,1-18 (o bé, més breu: 1,1-5.9-14)]. Mare de Déu de Betlem o del Pessebre; santa Anastàsia, mr. (s. iv).

# Diurnenge IV d'Advent

## COMENTARI

### La noia tindrà un fill i li posarà Emmanuel



El somni de Sant Josep (1773), d'Anton Raphael Mengs

**A**caz ha rebut d'Isaïes la crida a *no deixar-se intimidar* pels qui volen destronar-lo com a rei de Judà. Ha de tenir fe en el Senyor! Per això és convidat a *demanar un senyal* que confirmi l'origen diví de la crida.

Acaz respon: «No en vull demanar cap!»

Paraules boniques que amaguen la realitat: ja té decidit actuar al marge de Déu.

Però el Senyor pren la iniciativa amb un senyal: la noia tindrà un fill i li posarà Emmanuel.

L'autèntic «senyal» definitiu de què Déu és amb nosaltres serà quan la Verge de Natzaret ens donarà el Déu-fet-home-com-nosaltres.

El «senyal» diví del Nadal reclama (com tot senyal) veure'l, entendre'l i fer-ne cas.

Pau, destinat a anunciar la Bona Nova de Déu, confessa que ser apòstol missioner del seu Nom a tots els pobles és un *do* que es fonamenta en el saber-se escollit per anunciar l'Evangelí de Déu que té en el seu Fill Jesucrist, el seu revelador i contingut.

«Evangelí» que és *poder de Déu per a salvar els qui creuen* (Rm 1,16) si, a més de predicat de paraula, és testimoni amb els fets.

Josep protagonitza la resposta modèlica a Déu, a l'inrevés d'Acáz. El «senyal» diví que rep és dramàtic: *Abans de viure junts, Maria es trobà que esperava un fill per obra de l'Esperit Sant.*

Josep sap que no ha tingut part en la concepció del fill que espera la seva esposa. La llei jueva (Dt 22,20s) preveia que, si Josep declara això, Maria seria *apedregada* per adúltera.

Mentre Josep, *home bo*, hi pensava, un àngel del Senyor li digué: «No tinguis por»; com li havia dit l'àngel Gabriel a Maria (Lc 1,26s). Llavors Josep es despertà i, complint el que l'àngel del Senyor li havia manat, la prengué a casa com a esposa.

«Despertar-nos» prenent consciència del designi de Déu sobre nosaltres i *complir el que el Senyor ens mana* és la manera de preparar-nos per al Nadal.

Mn. José Luis Arín

#### ▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 7,10-14)

En aquells dies, el Senyor digué a Acáz: «Demana al Senyor, el teu Déu, un senyal prodigiós, tan avall com vulguis, a les profunditats del país dels morts, o tan amunt com vulguis, dalt al cel.» Acáz respongué: «No en vull demanar cap; no vull temptar el Senyor.» Llavors digué Isaïes: «Escolteu, doncs, casa de David: No en teniu prou de fer-vos pesats als homes que fins us feu pesats al meu Déu? Per això el Senyor mateix us donarà un senyal: La noia tindrà un fill i li posarà Emmanuel.»

#### ▶ Salm responsorial (23)

R. *Ha d'entrar el Senyor, el rei de la glòria.*

És del Senyor la terra i tot el que s'hi mou, / el món i tots els qui l'habiten. / Li ha posat els fonaments dins els mars, / i les bases, a les fonts dels rius. R.

Qui pot pujar a la muntanya del Senyor? / Qui pot estar-se al recinte sagrat? / El qui té el cor sincer i les mans sense culpa, / que no confia en els déus falsos. R.

Rebrà benediccions del Senyor, / rebrà els favors del Déu que salva. / Aquests són els qui vénen a buscar-vos, Senyor, / per veure-us de cara, Déu de Jacob. R.

#### ▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 1,1-7)

Pau, servent de Jesucrist, cridat a ser apòstol, destinat a anunciar la bona nova de Déu, que ell ja havia promès pels seus profetes en les escriptures santes. Aquesta bona nova es refereix al seu Fill Jesucrist, Senyor nostre, el qual, pel seu llinatge humà, nasqué de David, però per l'esperit que santifica va ser constituït Fill poderós de Déu des que va ressuscitar d'entre els morts. Per ell he rebut el do de ser apòstol, missioner del seu nom a gent de tots els pobles, perquè siguin obedients a la fe. Entre aquests hi sou vosaltres, que Jesucrist ha cridat. Als cristians de Roma, estimats de Déu, cridats a ser-li consagrats, us desitjo la gràcia i la pau de Déu, Pare nostre, i de Jesucrist, el Senyor.

#### ▶ Lectura de l'evangelí segons sant Mateu (Mt 1,18-24)

Jesús, el Messies, vingué al món d'aquesta manera: Maria, la seva mare, promesa amb Josep, abans de viure junts es trobà que esperava un fill per obra de l'Esperit Sant. Josep, el seu espòs, que era un home bo, no volent fer-ho saber públicament, es proposava de desfer en secret l'acord matrimonial. Mentre ell hi pensava, se li aparegué en somni un àngel del Senyor que li digué: «Josep, fill de David, no tinguis por de prendre a casa teva Maria com a esposa. És cert que ella ha concebut per obra de l'Esperit Sant; ha de tenir un fill i li has de posar el nom de Jesús, perquè ell salvarà dels pecats el seu poble.» Tot això va succeir perquè es complís el que el Senyor havia anunciat pel profeta: «La verge tindrà un fill, i li posaran Emmanuel», que vol dir Déu-és-amb-nosaltres. Josep es despertà i, complint el que l'àngel del Senyor li havia manat, la prengué a casa com a esposa.

#### ▶ Lectura del libro de Isaías (Is 7,10-14)

En aquellos días, el Señor habló a Acáz: «Pide una señal al Señor, tu Dios: en lo hondo del abismo o en lo alto del cielo». Respondió Acáz: «No la pido, no quiero tentar al Señor.»

Entonces dijo Dios: «Escucha, casa de David: ¿No os basta cansar a los hombres, que cansáis incluso a mi Dios? Pues el Señor, por su cuenta, os dará una señal: mirad: la virgen está encinta y da a luz un hijo, y le pondrá por nombre Emmanuel, que significa “Dios-con-nosotros”.»

#### ▶ Salmo responsorial (23)

R. *Va a entrar el Señor, él es el Rey de la gloria.*

Del Señor es la tierra y cuanto la llena, / el orbe y todos sus habitantes: / él la fundó sobre los mares, / él la afianzó sobre los ríos. R.

¿Quién puede subir al monte del Señor? / ¿Quién puede estar en el recinto sacro? / El hombre de manos inocentes / y puro corazón, / que no confía en los ídolos. R.

Ése recibirá la bendición del Señor, / le hará justicia el Dios de salvación. / Éste es el grupo que busca al Señor, / que viene a tu presencia, Dios de Jacob. R.

#### ▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los romanos (Rm 1,1-7)

Pablo, siervo de Cristo Jesús, llamado a ser apóstol, escogido para anunciar el Evangelio de Dios. Este Evangelio, prometido ya por sus profetas en las Escrituras Santas, se refiere a su Hijo, nacido, según la carne, de la estirpe de David; constituido, según el Espíritu Santo, Hijo de Dios, con pleno poder por su resurrección de la muerte: Jesucristo, nuestro Señor.

Por él hemos recibido este don y esta misión: hacer que todos los gentiles respondan a la fe, para gloria de su nombre. Entre ellos estáis también vosotros, llamados por Cristo Jesús. A todos los de Roma, a quienes Dios ama y ha llamado a formar parte de los santos, os deseo la gracia y la paz de Dios, nuestro Padre, y del Señor Jesucristo.

#### ▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 1,18-24)

El nacimiento de Jesucristo fue de esta manera: María, su madre, estaba desposada con José y, antes de vivir juntos, resultó que ella esperaba un hijo por obra del Espíritu Santo. José, su esposo, que era justo y no quería denunciarla, decidió repudiarla en secreto. Pero, apenas había tomado esta resolución, se le apareció en sueños un ángel del Señor que le dijo: «José, hijo de David, no tengas reparo en llevar a María, tu mujer, porque la criatura que hay en ella viene del Espíritu Santo. Dará a luz un hijo, y tú le pondrás por nombre Jesús, porque él salvará a su pueblo de los pecados». Todo esto sucedió para que se cumpliera lo que había dicho el Señor por el Profeta: «Mirad: la Virgen concebirá y dará a luz un hijo y le pondrá por nombre Emmanuel, que significa “Dios-con-nosotros”». Cuando José se despertó, hizo lo que le había mandado el ángel del Señor y se llevó a casa a su mujer.